Sygn. akt **OS 2/26**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Paweł Kutrzuba**

Sędziowie: **r.pr. Michał Zalewski -** sprawozdawca

r.pr. Ewa Piórecka

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie r.pr. (…) na skutek odwołania z dnia (…) r. (data wpływu) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD (…) o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 oraz art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k**.** (tj. Dz. U. z 2026 r., poz. 490) oraz w zw. z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD (…) o umorzeniu dochodzenia.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	……	……
r.pr. Paweł Kutrzuba	r.pr. Michał Zalewski	r.pr. Ewa Piórecka

UZSADANIENIE

Na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwany dalej Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) rozpoznał sprawę ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek wniesionego przez skarżącego zażalenia z dnia (…) r. (data wpływu) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD (…) o umorzeniu dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (…) r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (zwanej dalej OIRP w Lublinie) skarga (…), w której zarzucił radcy prawnemu (…) czyny naruszające zasady etyki zawodowej. Polegały one na tym, że radca prawny (…) będąc pełnomocnikiem skarżącego w sprawie dotyczącej należących do skarżącego (…) działek położonych w (…), co do których (…) z siedzibą w (…) planowała dokonać przebudowy linii kablowej SN ze stacji (…) K-46 do stacji (…) K-82 i wymiany stacji (…) K-82 z napowietrznej na wewnętrzną, nie dochował należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez niepoinformowanie skarżącego o otrzymanych od (…) - projektanta linii energetycznej, pismach z dnia (…) r. i z dnia (…) r. Brak odpowiedzi radcy prawnego (…) na wskazane pisma doprowadzić miał w ocenie skarżącego do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie. Ponadto, skarżący (…) w uzasadnieniu swojej skargi wniósł o sprawdzenie, czy radca prawny (…) w (…) r. cyt. „wykonywał prace zlecone na rzecz (…) i innych powiązanych podmiotów przez (…)". Zdaniem skarżącego, wykonywanie prac na rzecz (…) mogło wyjaśnić przyczyny opisanego wyżej zaniechania jakiego dopuścił się radca prawny (…) względem skarżącego.

Radca prawny (…) pismem z dnia (…) r. (data wpływu: (…) r.) ustosunkował się do złożonej przez (…) skargi. Radca prawny potwierdził, że w ramach prowadzonej przez niego Kancelarii Radcy Prawnego została mu zlecona przez skarżącego (…) reprezentacja skarżącego w sprawie należących do skarżącego działek, co do których (…) z siedzibą w (…) planowała dokonać przebudowy linii kablowej SN z napowietrznej na wewnętrzną. Radca prawny miał przygotować w imieniu skarżącego pismo do (…), obejmujące stanowisko skarżącego (sprowadzające się do żądania wykupu działki należącej do skarżącego przez (…)) oraz ewentualnie prowadzić ustne negocjacje. Radca prawny sporządził stosowne pismo (datowane na (…) r.) do (…), a także prowadził z nim rozmowy telefoniczne w sprawie działek skarżącego. Według pisemnych wyjaśnień radcy prawnego, przedstawił on stanowisko (…) skarżącemu w rozmowie telefonicznej. Ostatni kontakt radcy prawnego ze skarżącym miał miejsce w (…) lub (…) r. w formie telefonicznej, mimo podejmowanych przez radcę prawnego późniejszych prób jego nawiązania. Radca prawny (…) wyjaśnił ponadto, że nie zatajał przed (…) faktu otrzymania od (…) korespondencji dotyczącej należących do skarżącego działek, a czynności w sprawie realizował według wytycznych skarżącego, zachowując jego interes. Radca prawny oświadczył ponadto, że nie świadczył jakichkolwiek usług pośrednio lub bezpośrednio ani na rzecz (…), ani na rzecz podmiotów z nią powiązanych, ani na rzecz (…).

Postanowieniem w dnia (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP we Lublinie wszczął dochodzenie w sprawie popełnienia przez radcę prawnego (…) przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.; zwanej dalej ustawą o radcach prawnych) w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r., zwanego dalej KERP).

W toku dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie przesłuchał dwukrotnie (w dniu (…) r., oraz w dniu (…) r.) w charakterze świadka skarżącego (…). Skarżący podtrzymał swoje zarzuty względem radcy prawnego (…) sformułowane w skardze inicjującej postępowanie oraz swoich późniejszych pismach. Potwierdził, że spotkał się z radcą prawnym w jego kancelarii i udzielił mu pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy dotyczącej nieruchomości należącej do skarżącego. Początkowo skarżący był zadowolony z pracy radcy prawnego, który przygotował i złożył pismo do (…), a także rozmawiał telefonicznie z (…), o czym skarżący był przez radcę prawnego informowany telefonicznie. Następnie kontakt skarżącego z radcą prawnym urwał się, co skarżący tłumaczył sobie rezygnacją przez (…) z prowadzenia inwestycji na działce skarżącego. Następnie

skarżący został zawiadomiony pismem z dnia (…) r. przez (…) o wszczęciu postępowania administracyjnego ((…)) dotyczącego działki należącej do skarżącego. Z akt wskazanego postępowania administracyjnego skarżący dowiedział się o otrzymaniu przez radcę prawnego (…) dwóch pism od (…) (z dnia (…) r. i (…) r.). Radca prawny nie poinformował skarżącego o otrzymaniu tych pism. Skarżący stwierdził, że nie pamięta jakoby ustalał z radcą prawnym szczegóły strategii działań w sprawie; stawiał jedynie żądanie wykupu jego działki przez (…) po cenie rynkowej. Nie pamiętał ustaleń co do formy kontaktu z radcą prawnym, nie miał też świadomości tego, że w związku z udzieleniem pełnomocnictwa radcy prawnemu korespondencja w sprawie będzie kierowana wyłącznie do radcy prawnego. W związku z zachowaniem radcy prawnego (…) względem skarżącego, skarżący powziął wątpliwość, czy radca prawny nie wykonywał prac na rzecz (…) albo podmiotów powiązanych. Ponadto, skarżący zeznał, że na prośbę radcy prawnego przekazał mu czystą kartkę papieru ze swoim własnoręcznym podpisem. Według skarżącego kartka ta miała być przekazana na wypadek, gdyby powstała konieczność sporządzenia przez radcę prawnego pisma w imieniu skarżącego – dzięki kartce z podpisem radca prawny miał mieć możliwość jego przygotowania bez konieczności wzywania skarżącego do kancelarii.

Radca prawny (…) w swych pisemnych wyjaśnieniach z dnia (…) r. (data wpływu: (…) r.) przedstawionych na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie potwierdził, że dysponował podpisaną przez skarżącego (…) kartką papieru *in blanco*.

W dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIPR w Lublinie wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnego (…). Uwzględniając dowody zebrane w sprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie zarzucił radcy prawnemu (…), że w okresie od (…) r. do (…) r., będąc pełnomocnikiem skarżącego (…) w sprawie dotyczącej działek położonych w (…), w zakresie których (…) z siedzibą w (…) planowała dokonać przebudowy linii kablowej SN ze stacji (…) K-46 do stacji (…) K-82 i wymiany stacji (…) K-82 z napowietrznej na wewnętrzną, nie dochował należytej staranności w trakcie wykonywania czynności zawodowych poprzez niepoinformowanie (…) o otrzymanych od (…) pismach z dnia (…) r. i z dnia (…) r., co w konsekwencji doprowadziło do utraty zaufania do radcy prawnego, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 64 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 KERP.

W toku dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIPR w Lublinie w dniu (…) r. przesłuchał radcę prawnego (…). Radca prawny podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Potwierdził, że otrzymał od (…) pisma z dnia (…) r. oraz z dnia (…) r., w których została przedstawiona propozycja (…) z siedzibą w Lublinie, która nie obejmowała wykupu działki należącej do skarżącego (a powielała jedynie wcześniej znane propozycje (…) nieakceptowane przez skarżącego). Radca prawny zaznaczył, że próbował skontaktować się telefonicznie ze skarżącym (…) w sprawie otrzymanych pism, ale próby te były bezskuteczne. Dodał również, że skarżący do niego ani nie oddzwonił, ani nie skontaktował się z nim w inny sposób. Radca prawny (…) ponownie zaprzeczył, jakoby otrzymał od skarżącego (…) podpisaną przez skarżącego kartkę papieru *in blanco*, oraz jakoby świadczył pomoc prawną na rzecz spółek (…).

Nadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie przesłuchał w charakterze świadków (…) ((…) r.) oraz (…)((…)r.). Każdy ze świadków zeznał, że radca prawny (…) mówił, że ma problem ze skontaktowaniem się z klientem w sprawie służebności przesyłu, jednak nie podawał w rozmowie imienia i nazwiska klienta.

W toku dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie podejmował także czynności zmierzające do ustalenia, czy obwiniony radca prawny (…) świadczył pomoc prawną na rzecz podmiotów (…). Z informacji zawartych w pismach (…), a także spółek (…): (…), (…), (…)(…) i (…) wynika, że takiej pomocy obwiniony radca prawny (…) nie świadczył.

W wyniku podjętych czynności dowodowych i przeprowadzonej analizy materiału dowodowego w dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…) ze skargi (…). W odniesieniu do zarzutów dotyczących zaniechania poinformowania skarżącego przez radcę prawnego o pismach (…) za podstawę umorzenia dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIPR w Lublinie przyjął art. 17 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46 ze zm.) w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 499 ze zm.), zaś w odniesieniu do zarzutów dotyczących świadczenia pomocy prawnej na rzecz spółek (…) przepis art. 17 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46 ze zm.) w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia o radcach prawnych. Jednocześnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił wystąpić do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych – tzw. „ostrzeżenia dziekańskiego".

Uzasadniając postanowienie o umorzeniu dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie dokonał oceny, czy zaniechania obwinionego radcy prawnego (…) w zakresie poinformowania skarżącego o pismach (…) z dna (…) r. i (…) r. stanowią delikt dyscyplinarny. Podkreślił, że zgodnie z przepisem art. 44 ust. 1 KERP radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych. Przepis ten można uznać za uszczegółowienie zasady lojalności i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw (art. 8 KERP) oraz stawianego radcy prawnemu wymogu sumienności i najwyższej staranności (art. 12 ust. 1 KERP). Obwiniony radca prawny (…), nie poinformował skarżącego (…) o dwóch pismach ze stanowiskiem (…) z siedzibą w (…) wysłanych przez (…), nie udzielił także odpowiedzi na wskazane pisma. Opisane zachowanie obwinionego radcy prawnego (…) w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie naruszyło art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 KERP i wypełniło znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie uznał jednocześnie, że wystarczającą formą reakcji na opisane wyżej przewinienie dyscyplinarne będzie udzielenie ostrzeżenia, o którym mowa w art. 66 ustawy o radcach prawnych – tzw. „ostrzeżenia dziekańskiego".

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie nie znalazła potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym sugestia skarżącego (…), że radca prawny (…) świadczył pomoc prawną na rzecz spółek (…) i podmiotów z nimi związanych. Nie można było zatem przyjąć, że radca prawny (…) dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy. o radcach prawnych w zw. z art. 10 i art. 28 KERP, stąd w odniesieniu do opisywanego zarzutu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie umorzył dochodzenie ze względu na niestwierdzenie, że czyn popełniono.

Od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…) zażalenie (zatytułowane „odwołanie") złożył w dniu (…) r. (data wpływu) (…), stwierdzając, że zaskarża w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie o umorzeniu dochodzenia z dnia (…) r.

W odwołaniu oraz w piśmie uzupełniającym odwołanie (data wpływu: (…) r.) skarżący podtrzymał uprzednio formułowane względem radcy prawnego (…) zarzuty. Wskazał, że czyny jakich dopuścił się radca prawny (…) naruszają art. 22^5 ust. 1 oraz art. 27 ustawy o radcach prawnych oraz art. 7 ust. 3, art. 8, art. 12 ust. 1, art. 43, art. 44, art. 64 KERP, a także § 19 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego, stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 124/XI/2022 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 3 grudnia 2022 r. r. (zwanego dalej Regulaminem wykonywania zawodu radcy prawnego).

Ponadto skarżący (…) zarzucił radcy prawnemu (…) cyt. ”brak umowy z klientem, brak faktury, gdyż jej nie otrzymałem oraz opłaty za pełnomocnictwo, brak opłaty VAT z faktury, którą można sprawdzić czy istnieje”. Skarżący podkreślił, że radca prawny cyt. „obowiązany jest do niezwłocznego zawarcia umowy z klientem”, zaś sama umowa powinna określać zakres pomocy prawnej, wysokość wynagrodzenia lub sposób jego ustalenia, zasady ponoszenia opłat i wydatków, a także zasady komunikacji z klientem. Wskazał, że pomiędzy nim, a radcą prawnym (…) nie została zawarta umowa, której treść precyzowałaby zasady komunikacji z klientem. Zdaniem skarżącego, gdyby umowa taka została zawarta nie wystąpiłby problemy w komunikacji pomiędzy radcą prawnym, a skarżącym, których przejawem było nieprzekazanie przez radcę prawnego skarżącemu pism z dnia (…) r. i (…) r. Skarżący podkreślił, że radca prawny (…) nie przedstawił dowodów potwierdzających próby telefonicznego skontaktowania się ze skarżącym w postaci bilingów telefonicznych (skarżący stwierdził, że zasadne byłoby zwrócenie się przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie do (…) cyt. „z wnioskiem o przedstawienie bilingu rozmów z telefonu radcy prawnego w (…) roku”). Zauważył nadto, że radca prawny (…) mógł przesłać skarżącemu pisma, które otrzymał od (…) na adres korespondencyjny skarżącego, który był znany radcy prawnemu z pełnomocnictwa oraz innych dokumentów w sprawie.

Skarżący (…) stwierdził także, że powinna zostać przez radcę prawnego (…) cyt. „sporządzona faktura potwierdzająca zapłatę za usługę wynikającą z otrzymanego pełnomocnictwa na te okoliczność z której powinien być odprowadzony VAT”, której radca prawny (…) zdaniem skarżącego nie sporządził.

Jednocześnie skarżący wyraził gotowość zawarcia ugody z radcą prawnym (…) i przyjęcia zadośćuczynienia.

Swoje stanowisko wyrażone w odwołaniu i uzupełnieniu odwołania skarżący (…) podtrzymał na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie w dniu (…) r. Ponownie zwrócił uwagę, że nie miał pisemnej umowy z radcą prawnym (…). Według skarżącego okoliczność ta nie daje mu podstaw do ubiegania się o odszkodowanie. Skarżący podtrzymał swój wniosek o wystąpienie do (…) w przedmiocie przedłożenia bilingów połączeń wychodzących od radcy prawnego (…). Skarżący wniósł ponadto o pouczenie, co powinien zrobić w sprawie gdyż nie może ubiegać się o ubezpieczenie z uwagi na brak umowy i numeru polisy ubezpieczeniowej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie skarżącego (…) nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ma na celu ustalenie, czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne (w szczególności przepisy ustawy o radcach prawnych) oraz zasady zawarte w KERP, a także, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu kary dyscyplinarnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie dokonując analizy akt sprawy doszedł do przekonania, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia jest prawidłowe. Prawidłowe jest również rozstrzygnięcie, w którym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił po uprawomocnieniu się postanowienia wystąpić do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…) ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych – tzw. „ostrzeżenia dziekańskiego”.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że radca prawny (…) naruszył postanowienia art. 8, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 KERP.

Nie budzi wątpliwości, że między skarżącym (…), a radcą prawnym (…) istniał umowny stosunek prawny obejmujący świadczenie usług prawnych przez radcę prawnego na rzecz skarżącego, w ramach którego skarżący udzielił radcy prawnemu pełnomocnictwa do reprezentowania interesów skarżącego w postępowaniu, w tym sądowym, w sprawie dotyczącej działek położonych w (…), w zakresie których (…) z siedzibą w (…) planowała dokonać przebudowy linii kablowej SN ze stacji (…) K-46 do stacji (…) K-82 i wymiany stacji (…) K-82 z napowietrznej na wewnętrzną. W ramach tego stosunku prawnego radca prawny (…) sporządził pismo z dnia (…) r. kierowane do (…) (działającego na zlecenie (…) w (…) w zakresie opracowania dokumentacji projektowej dla zadania „Budowa linii kablowej SN ze stacji (…) K-46 do stacji (…) K-82, wymiana stacji (…) K-82 z napowietrznej na wewnętrzną" w miejscowości (…)), w którym przedstawił stanowisko skarżącego w sprawie, a ponadto odbywał rozmowy telefoniczne z (…), w których prezentował stanowisko skarżącego w sprawie.

Podkreślić należy, że umowy stosunek prawny między skarżącym (…), a radcą prawnym (…) istniał mimo braku pisemnego potwierdzenia zawarcia umowy przez radcę prawnego (…). Brak pisemnego potwierdzenia zawarcia umowy, które określałoby zakres pomocy prawnej, wysokość wynagrodzenia lub sposób jego ustalenia oraz zasady ponoszenia opłat i wydatków, a także zasady komunikacji z klientem (stosownie do § 19 Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego) nie uniemożliwia przy tym wyznaczenia zakresu obowiązków radcy prawnego świadczącego pomoc prawną oraz sposobu ich wykonywania. Mianowicie, według art. 8 KERP radca prawny, świadcząc pomoc prawną, powinien postępować lojalnie i kierować się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Zasada lojalności wymaga, aby radca prawny w sposób kompletny, staranny i rzeczowy informował klienta o wszystkich aspektach prowadzonej sprawy, udzielił oczekiwanych przez klienta wyjaśnień i wskazał rozwiązanie rekomendowane, jeśli klient tego oczekuje. Z kolei przepis art. 12 ust. 1 KERP nakłada na radcę prawnego obowiązek wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Przejawem sumiennego działania z zachowaniem należytej staranności jest z pewnością wyczerpujące informowanie klienta o przebiegu sprawy. Obowiązek informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób z nim uzgodniony przewiduje wprost ust. 1 art. 44 KERP. Dotyczy on zwłaszcza zaistnienia istotnej okoliczności w sprawie, a udzielona informacja powinna obejmować wyjaśnienie klientowi skutków prawnych podejmowanych czynności lub ich zaniechania.

Nie budzi w świetle zgromadzonego w sprawie materiału, że radca prawny (…) zaniechał poinformowania skarżącego (…) o otrzymanych od (…) pismach z dnia (…) r. i z dnia (…) r., o czym skarżący powziął wiadomość w dniu (…) r. w trakcie zapoznawania się z aktami sprawy (wszczętego na wniosek pełnomocnika (…) z siedzibą w (…)) postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości położonej w (…) będącej własnością skarżącego. Radca prawny (…) nie odpowiedział na wskazane wyżej pisma, mimo kierowania do niego przez (…) wiadomości e-mail zawierających informację o braku odpowiedzi na przedmiotowe pisma.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, że opisane wyżej zaniechania radcy prawnego (…) wypełniły znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Niezależnie od szczegółowych postanowień umowy z klientem, obowiązkiem radcy prawnego było bowiem lojalne zachowanie względem skarżącego (…) i prowadzenie powierzonej sprawy sumiennie, z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, w tym w szczególności informowanie skarżącego o przebiegu sprawy. Trafna jest także konstatacja Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, że nawet w braku możliwości kontaktu ze skarżącym, radca prawny (…) powinien odpowiedzieć na kierowane do niego przez (…) pisma i przedstawić w nich stanowisko pierwotnie uzgodnione ze skarżącym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał za prawidłowe również rozstrzygnięcie, w którym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił po uprawomocnieniu się postanowienia

wystąpić do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…) w związku z opisanym wyżej przewinieniem dyscyplinarnym ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Według brzmienia wskazanego wyżej przepisu, jeżeli przewinienie dyscyplinarne jest mniejszej wagi albo w świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym radcę prawnego lub aplikanta radcowskiego bez potrzeby wymierzenia kary dyscyplinarnej, dziekan rady okręgowej izby radców prawnych, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, może poprzestać na udzieleniu ostrzeżenia radcy prawnemu lub aplikantowi radcowskiemu (tzw. „ostrzeżenie dziekańskie"). Rzecznik dyscyplinarny może wystąpić z wnioskiem po uprawomocnieniu się postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo o umorzeniu tego postępowania.

Z treści przytoczonego wyżej przepisu wynika, że w przypadku, gdy doszło do popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego, a więc gdy radca prawny nienależycie i sposób zawiniony wykonywał zawód, lecz waga popełnionego przez niego przewinienia była niewielka, dopuszczalne jest odstąpienie od ukarania karą dyscyplinarną. W przedmiotowej sprawie stwierdzono popełnienie przez radcę prawnego (…) przewinienia dyscyplinarnego, a na ocenę zakwalifikowania zachowania radcy prawnego pod kątem spełnienia przesłanek z art. 66 ustawy o radcach prawnych wpływ ma całokształt okoliczności niniejszej sprawy.

Skarżący (…) podnosił w postępowaniu przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego, że nieustosunkowanie się przez radcę prawnego (…) do treści pism (…) z dnia (…) r. i (…) r., jak również nieudzielnie odpowiedzi na te pisma przez samego skarżącego, z uwagi na brak świadomości skarżącego do odnośnie do ich istnienia doprowadziło do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości należących do skarżącego. Należy jednak zauważyć, że we wskazanym postępowaniu administracyjnym ((…)) skarżący (…) miał możliwość sformułowania swoich oczekiwań względem (…) związanych z realizacją przez (…) budowy linii kablowej SN ze stacji (…) K-46 do stacji (…) K-82 i wymiany stacji (…) K-82 z napowietrznej na wewnętrzną na nieruchomościach skarżącego. W piśmie z dnia (…) r. oraz na rozprawach administracyjnych w dniu (…) r. i (…) r. skarżący (…) wnosił o wykup części działki, która miała być zajęta w związku z realizacją budowy przez (…), na co (…)nie przystała. Fakt, iż miała miejsce wymiana stanowisk (rokowania) pomiędzy stronami postępowania administracyjnego (…) potwierdził także Wojewódzki Sąd Administracyjny w (…), w uzasadnieniu do wyroku w sprawie (…), którym oddalił skargę (…) na decyzję Wojewody (…) z dnia (…) r. (znak (…)) w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości, która utrzymała w mocy decyzję (…) z (…) r., w sprawie (…).

Opisane okoliczności wskazują, że przewinienie dyscyplinarne radcy prawnego (…) jest mniejszej wagi, co uzasadnia zastosowanie w niniejszej sprawie art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz, że tzw. ostrzeżenie dziekańskie będzie stanowić wystarczającą reakcję na naganne zachowanie radcy prawnego (…) i spełni wobec niego cel prewencyjno-wychowawczy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie podzielił również zapatrywanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że nie okazały się zasadne formułowane względem radcy prawnego (…)przez skarżącego (…) sugestie świadczenia pomocy prawnej na rzecz cyt. „(…) i innych powiązanych podmiotów przez (…)", co w ocenie skarżącego cyt. „mogło wyjaśnić nieuczciwe wobec mnie postępowanie" radcy prawnego (…). Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, zasadne jest stanowisko Zastępcy Dyscyplinarnego, że radca prawny (…) nie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 10 i art. 28 KERP. Z odpowiedzi na pisma kierowane przez Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie do (…), (…), (…) i (…)

(obejmującego (…)), a także pisma (…) wynika bowiem, że radca prawny (…) nie świadczył w roku (…) pomocy prawnej na rzecz wskazanych podmiotów.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie mając na uwadze powyższe ustalenia orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2026 r. poz. 490) w zw. z art. 74[1] ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r. poz.499) postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……

r.pr. Paweł Kutrzuba r.pr. Michał Zalewski r.pr. Ewa Piórecka